

ન્યૂજ ઓફ ગાંધીનગર ઈન્ડિક સાહિત્ય સરિતા-આયોજક : પ્રદીપ રાવલ

વિષય : આવરે વરસાદ

પ્રકાર : પદ્ધતિ

શીર્ષક : તું તો આચ્છો હતો તું તો આચ્છો જ હતો વરસાદ થઈને, પણ મેં ઓઢી લીધું વાદળ મચાંડાનું. તું તો આચ્છો જ હતો વરસાદ, પણ મેં ધરી લીધું છું વજા કરેં. તું તો આચ્છો જ હતો બુગાવા તરસ મારી પ્રીતની ચાતક કરેં,

પણ મેં લીધું આવરણ મુગજા કેં. તું તો આચ્છો જ હતો મેં ભોજવા તારી પ્રીતની, પણ મેં દોરી લખમણ રેખા વિનય કરેં. તું તો આચ્છો જ હતો ફરી સંસંગી મેઘધનુષ થઈને,

પણ મેં સ્વીકાર્યો શેત્ર રંગ સંભાળ કરેં. આંદે ફરી આચ્છો વરસાદ, ને ફરી રચાયું છાતીમાં મેઘધનુષ, છું કોરીધાકોર રજુથે,

તું ભોજવા આવીશન મેહુલિયા?

લેખિકા : આરતી આદીયા મરચંટ
મુંદાયિ : કાંદિવલી

NOG SS No 0112

પ્રકાર,,, ગધ

વિષય,,, આવ રે વરસાદ

શીર્ષક,,, વરસાદની વિરદ્ધ વેદના

જેઠ મહિનો બેસતા જ ચોમાસાની અદ્યતુ શરીર જતી હોય છે, જગતનો તાત અને પશુ પાલકો સહિત આમ જનતાની નજર ઉંચી આકાશ બધી મિટ માંડે છે કે કચાંચ વાદળો દેખાય છે ખરા ?

પણું વરસાદ કચાંચ દેખાતો નથી અને આમને આમું એક મહિનો વિતી જાય છે ત્યારે મેઘરાજાને વિનેય છે કે હે મેઘરાજા,,,,, જેઠ કોરો જાય તો અમને દલમાય દખ નહીં, અચાટનો એક દી, અમને વહેંમો લાગ વાલીડા કારણ કે જેઠ મહિનો જતો રહે તો પણ પાછોતા વરસાદ સારા હોય ત્યાં સુધી ભેતીની ઉપજ સારી લઘ શકાય, પશુ, પકી, ઘાસયારો અને પીવાના અને સિંચાંદના પાણીનો પ્રશ્ન પણ હલ થય જતો હોય છે.

એટે જ સહિત્યકારો એ હુદામાં કહું છે કે,,,," બજુ મથે માનવી, ત્યારે માંડ વિનો એક પવાચ હતો રધુંથી રીતે રજાડા, નવાંડ લીલો થાય,,,,"

માટે જ સમગ્ર શ્રુદ્ધ પર વસતા,

પશુ પકી અને માનવની આકાશ તરફ એક

મિત હોય કે,

આવ રે વરસાદ.

રાજેશલાભ એસ બ્યાસ, ધૂવનગર,,, મોરણી

શાંદ -283

ધાણ પરેણાની વાત છે. જૂન જુલાઈ

મહિનામાં વરસાદનું એક ટીપુ પણ ના પડનું.

ઇન્દ્રદેવ તો ઊંચાનીયા થાય અને કહે, " પ્રભુ,

માનું કામ લોકોને આ લે રેણ મહિનામાં આપા

વર્ષનું પાણી પૂરું પાડવાનું છે. મને રજ આપે તો

હું માંદ કામ પૂરું કરો. ભગવાન કહે, " હે દેવ,

લોકો મને શી પ્રાર્થના કરે છે એ સાંભળો પછી

નોG SS No.0007

ધાણ, નિદા, નફરત, લાલચ જેવા રોગો

જે ચોમેર ફેલાયેલા છે તેને દૂર કરવાનો

પ્રયત્ન કરે છે. પણ, આ કામ માત્ર સંતો

જ કરે એ જરૂરી નથી (અને ખાસ તો અમુક

ભિમારી પણ વધતી જાય છે હવે તો

દ્રોરોનાને વિકરાણ સ્વરૂપ ધારણ કરી દ્યાયું છે. આવામાં આપણે જુદું છે કે એક ઈલાકામાં, નગરમાં કે રજાયમાં જ્યાં

રોગચાણો વિપુલ પ્રમાણમાં કેલાય છે

ત્યાં ડોક્ટર કે વેલે એવા રદ્દી ગભરાઈને

ઘરમાં નથી બેસી રહેતા કે આ

ભિમારીનો ચેપ તેઓને ના લાગી જાય

પરંતુ તેઓ પોતે આગોટરીના સાવચેતી રૂપે

(પ્રીકોશન નરીકે) દવા લઈને કે એવા

આગામી સુરક્ષાના સાખનો લઈને

રોગીઓની સેવા માટે તપ્તપત્તાથી જે તે

સ્થળે વિના વિલબે પહોંચી જાય છે.

દવાખાનાનો માં ડોક્ટરસ, નરોં,

સિક્યુરિટી સ્ટાફ, પોલીસ અને એવા

કેટલાય લોઝાડે પગે સેવા આપે છે.

બસ, આ જ રીતે સાચા સંતો,

સદગુરુ પણ સંસારમાં ફેલાયેલા વેર,

તમને જવા દાટો."

સ્કૂલે જતાં બળકો-”હે ભગવાન, આજ વરસાદ ના આવે તો સારું આજે ટેસ્ટ મારે કશી તેચારી નથી કરી.”

ગૃહિણી-”હે ભગવાન, આજે વરસાદ ના આવે તો સારું મહેમાન આવવાના છે. કામ પણ ધાંધું છે જો વરસાદ આવશે તો કામાવાળી પણ નહિં આવે મારે જ બદ્ય મેનેજ કરું પડશે.”

છાપાવાની-”હે ભગવાન, આજ વરસાદ ના આવે તો સારું એક તો પગ દુબે છે. છાપાવો ઘાન્દી થાં નહીં થાય અને દરવાજો ખાંડાવીને દેવા જવું પડશે. એના કરતાં આજે આવવાનું રહેવા દે.”

પતિદેવ-”હે ભગવાન, આજ વરસાદ ના આવે તો સારું એક તો પગ દેખ જરૂર જરૂર પડશે.”

છાપાવાની-”હે ભગવાન, આજ વરસાદ ના આવે તો સારું એક તો પગ દેખ જરૂર જરૂર પડશે.”

પ્રેમિકા-”હે ભગવાન, આજ વરસાદ ના આવે તો સારું માંડ કેટનું ગોડવાનું છે. જો વરસાદ આવશે તો મારો મેકાપ ધોવાઈ જશે અને મારું ઓરીઝનલ રૂપ હશું થઈ જશે.”

ઇન્ડ્રદેવ તો આ બદ્ય સાંભળી ગુરુસે થઈ ગયા પણ નાના બળકોને, ખેડૂતોને, પ્રાણીઓને, પાણી મારે વલાખ મારતું લોકોને જોઈ વરસાદાનું થાક.

બિચારો આપણે ભાગાંદે પણ એકવાર તો વરસાદને ન આવવા મારે વિનયો હશે! ખંડન ને?

આવી યાદી તો ગણી ન શકાય એટલી હશે!

વરસાદની જરૂરિયાની કોણ માહિતગાર નથી! તો યાંતો આજીથી એક સંકલ્પ કરીએ વરસાદને વધાવવા અને આવવા મારે નાના બળકની જેમ ગાઈએ ‘આવ રે...વરસાદ દેખાયો પરસાદ, તીની ઉની રોટલીને કારેલાનું શાક.’

પૂજા(અલકા)કાનાદી

નોG SS No : 0092

પ્રકાર:- પદ

વિષય:- આવ રે વરસાદ!

શિર્ષક:- યાદ છે તને?

પહેલા વરસાદની એ પદેલી હેલી

યાદ છે તને?

ભીજાયા હતા જાય તન- નં ચન ચોદાર

એ યાદ છે તને?

મનની કોરી ધરા પર કર્યું તું તે,

લાગાયોનું વાપેત એ ચાય છે તને?

મોરના ટહુકાનું સંગીત હંતું થય રુમ સીમા પર,

ટેલનું નરન હંતું

